

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Iure potest: animus quam si corrumpat adulter,
 Ira, furor, mœror, liuor, discordia, luxus,
 Lingua duplex, cōstricta manus, laxata volūtas,
 Mœchantur cū corde hominis: tū semine mortis
 Fœtus mortis alunt, en quo perducitur omnis
 Nomine virgineo quæ se dum iactitat intus,
 Criminibus grauidam nescit turgescere mētem.

CAPVT XIX.

ECce tibi è multis vnum quo cætera noscas
 Exēplū. Dominus plebē quū forte doceret,
 Peruigili cura supremo attendere finī,
 Cœlorum regnum quę Christi ecclesia sancta est *Matthæi. 25.*
 Virginitibus sacro signatis Chrismate confert.
 Quarum quinque ex his sapientia diues adornat,
 Quinque alias stolido declarat inertia sensu:
 Quas dum sub noctem requies cōplectitur vna
 Atque obitum signans captiuat lumina somnus,
 Ecce autem medio taciturnæ in tempore noctis
 Perstrepuit subitus, rupitque silentia clamor:
 Tandem sponsus adest, de corpore torpor inertī
 Abscedat, sapida raptim properate puellæ:
 Vnaque quæque suo procedat & obuia sponso.
 Protinus exiliunt omnes, stratiscque relictis,
 Aptauere

Aptauerè suas quæsito lumine flammâs.
Sed tunc quincq; quibus maior solertia menti,
Lampades accipiūt, oleū quibus addere sumptis
Sollicitudo fuit vasis, pinguiq; liquore,
Ignibus armatis squalentē rumpere noctem.
At quæ neglectum liquit pars altera succum;
Incensos lychnos nequidquā sustulit: vnde
Emicat exiguus commoti luminis ignis,
Sed virtute carens languentē lampada feruor
Deserit, & siccam percurrit flamma papyrum.
Mox inter piceos nebulosa volumina fumos
Canescunt pigra crescentis mole fauillæ.
Ergo vt se indignas tali videre paratu
Quæ sponso occurrât iam cōminus aduenienti;
His prece submissa prudentes vocibus orant.
Iam nostræ inspicitis moribundo vt lâpades igne
Deficiunt, nisi vestra oleum dilectio nobis
Mutuet, extincto vitam quod præbeat igni;
Quod nisi torpentes adiutrix dextera flammâs
Suscitet, æternū sponso excludente perimus.
Ergo agedum miseris oleum cōcedite nobis:
Finierant paucis, longas inhibente loquellas
Aduentu sponsi, ad quarum quæsitâ rogatæ
Respondent

Respondent sapidæ tali sermone sorores.
Est miseranda quidem vestrorum caussa malorū,
Sed tamen hoc oleū nō plus quàm sufficit affert
Vnusquisq; sibi constat, quia copia vasis
Et perfecta suum seruat mensura liquorem.
Nec fas quæsitum partiri aut perdere succum:
Ne dispersa cauis desint fomenta lucernis,
Quumq; lucrū vobis dispendia nostra pararint
Tota simul pereant extinctis lumina flammis.
Talibus abiectæ dictis, tristiq; repulsa
Perlustrant quocuncq; loci commercia feruent
Vænalesq; manus: sed dum disceditur, ecce
Introijt sponsus thalamum, induxitq; paratas.
Dimittensq; vagas exclusit clausa sorores
Ianua, nec tandem redeunt excipit intro.
Virginei ecce vides quàm vanū nomē honoris
Nī fertur sanctus thalamis cœlestibus ignis.
Fœlix illa manus largis quæ prouida donis
Accensum pura fouit pinguedine lumen:
Tantum namq; olei vasis infunditur amplis
Quantum quis miserans misero porrexit egeno.
Hinc dominus cunctos ardentis ferre lucernas
Admonet: hoc opus est hæc claræ gloria vitæ.

I Suppetat